

ACSAI ROLAND
Az Alkaioszi strófák
 ciklusból

Ahol én megyek most

Az *utca* lányom új szava. Alkonyég,
 fényekben ázik mind. Az is ott azért,
 melyben lakott anyám családja.
 Régen, amíg anyu iskolába

járt. Én se voltam még meg. Az Örs vezér
 terén nem jártam így, se amúgy. Nem én.
 Tagadhatatlan. Bár anyám itt
 elmehetett. Ahol én megyek most.

Előre, hátra

Vércsét szitálni. Önmaga árnya száll
 a földön. Inkább áll. Levegőben. Néz.
 Figyelni jobban nála senki.
 Égre ragadt figyelő. Hiánya

hiánytalanságát le vadássza most.
 Elvégzi. Napról napra. Egérnek lát
 mindent. Hová mennél előle?
 Ő menekülne. Előre, hátra.

Már van

Vér csöppje óra. Jég csepeg. Olvadás.
 Vadászni éjszakát. Szomorúbb halál.
 Sok indulása érkezése.
 Nincs vele. Sem veled. Önmagában

teljes. Magányosabb. Belehull. Zenél
 a tolla. Némaság. Alagút tovább.
 Enyé. Tiéd. Meghallható nesz.
 Nincs maga. Mint aki lenne: már van.